

Прокуратура України
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
МАРІУПОЛЬСЬКА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА
пл. Мічмана Павлова, 10, м. Маріуполь, 87501 факс: (0629) 47-00-03
e-mail: mariupol@don.gp.gov.ua

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

« 13 » жовтня 2025 року

Прокурор Маріупольської окружної прокуратури Папакіца Ю.В., розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №12025052770000074 від 17.02.2025, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277 та 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ткаченко Володимир Віталійович, 17.06.1982
року народження., громадянин України, який народився у м.Маріуполі Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, Маріупольський район, смт. Сартана, вул. Партизанська, буд. 29-Б

про підозру у здійсненні громадянином України дій спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Ткаченко В.В.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заклучного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької

та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день Президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з триваючою

широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжено та він діє і на теперішній час.

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказу Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 №376 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», є тимчасово окупованою територією.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь та Маріупольського району Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

У зв'язку із чим, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на тимчасово окупованій території міста Маріуполь Маріупольського району Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим «Указом главы днр «Об администрации города Мариуполя» № 108 от 31.03.2022 незаконно створено окупаційну адміністрацію м. Маріуполя так звану «Администрацию г. Мариуполя», яка функціонує за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Громова, 63.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символики воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

З початку військової агресії російської федерації, на територіях, які опинилися в окупації, серед яких і м. Маріуполь Донецької області, представники держави-агресора, створили незаконні органи влади, які розпочали впроваджувати політичні та освітні стандарти російської федерації.

10.04.2023 на підставі розпорядження голови адміністрації міста Маріуполя №161 представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено заклад освіти під назвою «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Мариупольская средняя школа № 8», який в подальшому згідно з наказом Міністерства освіти і науки так званої «донецької народної республіки» від 21.06.20214 №432 перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение средняя школа № 8» городского округа Мариуполь» донецкой народной республики, розташованого за адресою: Донецкая Народная Республика городской округ Мариуполь, пос. Сартана ул.Генерала Куркчи 37.

Згідно з положеннями статті 2 Закону України «Про освіту» законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України, Законах України, інших актах законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності є: верховенство права, нерозривний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, національними традиціями, гуманізм, демократизм, єдність навчання, виховання та розвитку, виховання патріотизму, поваги

до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції України та законів України, нетерпимості до їх порушення, формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також до дискримінації за будь-якими ознаками, формування громадянської культури та культури демократії (ст. 6 Закону).

Відповідно до вимог частини 1 статті 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної, середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 7 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної, середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентності і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: вільне володіння державною мовою, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Крім того, згідно до Наказу Міністерства освіти та науки України від 04.09.2000 № 428/48 «Про запровадження 12-бальної шкали оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти» в Україні запроваджено та діє 12-бальна шкала оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти.

Водночас, Ткаченко В.В., в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадив

українську державу та всьому Українському народові, добровільно, будучи громадянином України, вчинив дії, спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти, виходячи з наступного.

Пункт 6 статті 2 «Федерального закона от 29.12.2012 № 273-ФЗ (ред. от 08.08.2024) «Об образовании в Российской Федерации»» (мовою оригіналу) (далі - закон) встановлює поняття «федерального государственного образовательного стандарта», а саме - «сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та/або до професії, спеціальності і напряму підготовки, затверджених в залежності від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти».

Пунктом 3 ч.1 ст.3 закону передбачено що одним з основних принципів державної політики і правового регулювання відносин в сфері освіти є- гуманістичний характер освіти відповідно до традиційних російських духовно-моральних цінностей, пріоритет життя і здоров'я людини, прав і свобод особистості, вільного розвитку особистості, виховання взаємоповаги, працьовитості, громадянськості, патріотизму, відповідальності, правової культури, дбайливого ставлення до природи та навколишнього середовища, раціонального природокористування;

Відповідно до ч. 1 ст. 4 вищезазначеного закону, відносини у сфері освіти регулюється конституцією російської федерації, цим законом, а також іншими федеральними законами, нормативно-правовими актами суб'єктів російської федерації, що регулюють відносини у сфері освіти.

Згідно ч. 4,5 ст. 4, норми, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших федеральних законах та інших нормативно правових актах рф, законах та інших правових актах суб'єктів рф, правових актах місцевого самоврядування, повинні відповідати цьому федеральному закону.

У випадку невідповідності норм, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших нормативно-правових актах рф, законах та інших правових актах суб'єктів рф, правових актах місцевого самоврядування застосовуються норми цього федерального закону.

Відповідно до ч. 7 ст. 4 закону дія законодавства розповсюджується на усі організації, які здійснюють освітню діяльність на території рф.

Частина 1 статті 10 закону встановлює, що система освіти включає в себе федеральні державні освітні стандарти та федеральні державні вимоги, освітні стандарти та самостійно встановлювані вимоги, освітні програми різних видів, рівня та (або) спрямованості.

Положеннями статті 11 даного закону встановлено, що «федеральные государственные образовательные стандарты» містять в собі вимоги щодо структури, умов реалізації та результатів засвоєння основних освітніх програм. Федеральні державні освітні стандарти дошкільної, початкової загальної та основної загальної освіти забезпечують можливість здобуття освіти рідними мовами з числа мов народів Російської Федерації, вивчення державних мов республік Російської Федерації, рідних мов з числа мов народів Російської Федерації, у тому числі російської мови як рідної мови.

Положеннями статті 11 цього закону також встановлено, що до основних освітніх програм відносяться основні загальноосвітні програми - освітні програми дошкільної

освіти, освітні програми початкової загальної освіти, освітні програми основної загальної освіти, освітні програми середньої загальної освіти. Організації, що здійснюють освітню діяльність по маючим державну акредитацію освітнім програмам початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти розробляють освітні програми у відповідності до «федеральних государственных образовательных стандартов» і відповідних федеральних основних загальноосвітніх програм.

Статтею 12 закону передбачено, що освітні програми визначають зміст освіти. Зміст освіти має сприяти взаєморозумінню та співробітництву між людьми, народами незалежно від расової, національної, етнічної, релігійної та соціальної приналежності, враховувати різноманітність світоглядних підходів, сприяти реалізації права учнів на вільний вибір думок та переконань, забезпечувати розвиток здібностей кожної людини, формування та розвиток її особистості відповідно до прийнятими в сім'ї та суспільстві традиційними російськими духовно-моральними та соціокультурними цінностями.

Організації, які здійснюють освітню діяльність за освітніми програмами початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти, що мають державну акредитацію, розробляють освітні програми відповідно до федеральних державних освітніх стандартів і відповідних федеральних основних загальноосвітніх програм. Зміст та заплановані результати розроблених освітніми організаціями освітніх програм повинні бути не нижчими за відповідні змісти та заплановані результати федеральних основних загальноосвітніх програм.

При розробці основної загальноосвітньої програми організації, які здійснюють освітню діяльність з освітніх програм початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти, що мають державну акредитацію, передбачають безпосереднє застосування при реалізації обов'язкової частини освітньої програми початкової загальної освіти федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Літературне читання", "Навколишній світ" та "Праця (технологія)", при реалізації обов'язкової частини освітньої програми основної загальної освіти федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Література", "Історія", "Суспільствознавство", "Географія", "Основи безпеки та захисту Батьківщини" та "Праця (технологія)", а при реалізації обов'язкової частини освітньої програми середньої загальної освіти федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Література", "Історія", "Суспільствознавство", "Географія" та "Основи безпеки та захисту Батьківщини".

Статтею 14 закону встановлено, що в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється державною мовою Російської Федерації. Викладання та вивчення державної мови Російської Федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів, освітніх стандартів.

Згідно ст. 26 закону управління освітньою організацією здійснюються у відповідності з законодавством рф, з урахуванням особливостей, встановлених цим законом.

Одноособовим виконавчим органом освітньої організації є керівник освітньої організації (ректор, директор, завідувач, начальник чи інший керівник), який здійснює поточне керівництво діяльністю освітньої організації.

Відповідно до «Федеральной образовательной программы начального общего образования (утвержденной приказом Минпросвещения России от 18.05.2023 г. № 372 «Об утверждении федеральной образовательной программе начального общего образования» (мовою оригіналу) –далі ФОП НОО- п. 17.1.- ФОП НОО є основним документом, що визначає зміст загальної освіти, а також регламентує освітню

діяльність організації в єдності урочної та позаурочної діяльності при обліку встановленого ФГОС НОО співвідношення обов'язкової частини програми та частини, що формується учасниками освітнього процесу.

Згідно п. 17.2. Цілями реалізації ФОП НОО є: забезпечення реалізації конституційного права кожного громадянина Російської Федерації на здобуття якісної освіти, що включає навчання, розвиток та виховання кожного учня; розвиток єдиного освітнього простору Російської Федерації на основі загальних принципів формування змісту навчання та виховання, організації освітнього процесу.

Відповідно до «Федеральной образовательной программы основного общего образования (утвержденной приказом Минпросвещения России от 18.05.2023 г. № 370 «Об утверждении федеральной образовательной программе основного общего образования» (мовою оригіналу)-далі ФОП ООО- п.16.1. ФОП ООО є основним документом, що визначає зміст загальної освіти, а також регламентує освітню діяльність організації в єдності урочної та позаурочної діяльності при обліку встановленого ФГОС ТОВ співвідношення обов'язкової частини програми та частини, що формується учасниками освітніх відносин.

Згідно з п. 16.3. досягнення поставленої мети реалізації ФОП ООО передбачає вирішення наступних основних завдань: формування у осіб, що навчаються моральних переконань, естетичного смаку та здорового способу життя, високої культури міжособистісного та міжетнічного спілкування, оволодіння основами наук, державною мовою Російської Федерації, навичками розумової та фізичної праці, розвиток нахилів, інтересів, здібностей до соціального самовизначення.

Відповідно до «Федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования», затвердженого Приказом Министерства просвещения Российской Федерации от 31.05.2021 № 286 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования» (далі «ФГОС НОО»)- Федеральний державний освітній стандарт початкової загальної освіти забезпечує: єдність освітнього простору Російської Федерації, у тому числі єдність навчальної та виховної діяльності, що реалізується спільно з сім'єю та іншими інститутами виховання, з метою реалізації рівних можливостей здобуття якісної початкової загальної освіти; формування у осіб, що навчаються, системних знань про місце Російської Федерації у світі, її історичну роль, територіальну цілісність, культурний і технологічний розвиток, вклад країни у світову наукову спадщину та формування уявлень про сучасну Росію, спрямовану в майбутнє; ФГОС розроблений з урахуванням регіональних, національних та етнокультурних особливостей народів Російської Федерації, орієнтований на ознайомлення учнів з доступними для них сторонами різноманітної цивілізаційної спадщини Росії, на розширення уявлень про історичний та соціальний досвід різних поколінь росіян, про основи загальноросійської світської етики та духовно-моральних культур народів Російської Федерації (ч.ч.1,3 ФГОС НОО).

Згідно з ч.15 «ФГОС НОО»- програма початкової загальної освіти реалізується державною мовою Російської Федерації.

Відповідно до ч.ч. 41.1, 41.1.1. ФГОС встановлює вимоги до результатів освоєння учнями програм початкової загальної освіти: Цивільно-патріотичного виховання: становлення ціннісного ставлення до своєї Батьківщини-Росії; усвідомлення своєї етнокультурної та російської громадянської ідентичності; причетність до минулого, сьогодення і майбутнього своєї країни і рідного краю;

повага до свого та інших народів; початкові уявлення про людину як члена суспільства, про права і відповідальність, повагу і гідність людини, про морально-етичні норми поведінки і правила міжособистісних відносин.

Відповідно до «Федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования», затвердженого «Приказом Министерства просвещения Российской Федерации от 31.05.2021 № 287» далі «ФГОС ООО»-федеральний державний освітній стандарт основної загальної освіти забезпечує: єдність освітнього простору Російської Федерації у тому числі єдність навчальної та виховної діяльності, що реалізується спільно з сім'єю та іншими інститутами виховання, з метою реалізації рівних можливостей здобуття якісної основної загальної освіти; формування російської громадянської ідентичності учнів як складової їх соціальної ідентичності, що є усвідомлення індивідом приналежності до спільності громадян Російської Федерації, здібності, готовності та відповідальності виконання ним своїх цивільних обов'язків, користування прав та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих у суспільстві правил та норм поведінки; збереження та розвиток культурної різноманітності та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізацію права на вивчення рідної мови, можливість отримання основної загальної освіти рідною мовою, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Російської Федерації; формування у учнів системних знань, про місце Російської Федерації у світі, її історичну роль, територіальну цілісність, культурний і технологічний розвиток, вклад країни у світову наукову спадщину та формування уявлень про сучасну Росію, спрямовану в майбутнє.

Відповідно до ч.ч. 42.1, 42.1.2. ФГОС встановлює вимоги до результатів освоєння учнями програм основної загальної освіти, в тому числі адаптованих: Патріотичного виховання: усвідомлення російської громадянської ідентичності в полікультурному і багатоконфесійному суспільстві, прояв інтересу до пізнання рідної мови, історії, культури Російської Федерації, свого краю, народів Росії; ціннісне ставлення до досягнень своєї Батьківщини - Росії, до науки, мистецтва, спорту, технологій, бойових подвигів і трудових досягнень народу; повага до символів Росії, державних свят, історичної та природної спадщини і пам'ятників, традицій різних народів, які проживають в рідній країні.

Згідно з «Федеральным государственным образовательным стандартом среднего общего образования», затвердженого «приказом Министерства образования и науки РФ от 17.05.2012 №413 с изменениями от 12.08.2022, 27.12.2023» - федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти є сукупністю вимог, обов'язкових при реалізації основної освітньої програми середньої загальної освіти. Стандарт розроблено з урахуванням регіональних, національних та етнокультурних потреб народів Російської Федерації та спрямований на забезпечення: формування російської громадянської ідентичності учнів; єдності освітнього простору Російської Федерації за допомогою встановлення єдиних вимог до результатів, структури та умов реалізації основної освітньої програми; збереження та розвитку культурної різноманітності та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Росії. Стандарт орієнтований становлення особистісних характеристик випускника ("портрет випускника школи"): той, хто любить свій край і свою Батьківщину, поважає свій народ, його культуру та духовні традиції; усвідомлює і приймає традиційні цінності сім'ї, російського громадянського суспільства, багатонаціонального російського народу, людства, усвідомлює свою причетність долі

Батьківщини. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми досягаються в єдності навчальної та виховної діяльності організації, що здійснює освітню діяльність, відповідно до традиційних російських соціокультурних, історичних і духовно-моральних цінностей, прийнятих у суспільстві правил і норм поведінки, і сприяють процесам самопізнання, самовиховання та саморозвитку, розвитку внутрішньої позиції особистості, патріотизму, громадянськості, поваги до пам'яті захисників Вітчизни та подвигів Героїв Вітчизни та старшого покоління, закону та правопорядку, праці, взаємної поваги, дбайливого ставлення до культурної спадщини та традицій багатонаціонального народу Російської Федерації, природи та навколишнього середовища. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми учнями повинні відображати готовність і здатність учнів керуватися сформованою внутрішньою позицією особистості, системою ціннісних орієнтацій, позитивних внутрішніх переконань, що відповідають традиційним цінностям російського суспільства, розширення життєвого досвіду та досвіду діяльності у процесі реалізації основних напрямків у частині: громадянського виховання: сформованість громадянської позиції учня як активного та відповідального члена російського суспільства; усвідомлення своїх конституційних прав та обов'язків, повага до закону та правопорядку; патріотичного виховання: сформованість російської громадянської ідентичності, патріотизму, поваги до свого народу, почуття відповідальності перед Батьківщиною, гордості за свій край, свою Батьківщину, свою мову та культуру, минуле та сьогодення багатонаціонального народу Росії; ціннісне ставлення до державних символів, історичної та природної спадщини, пам'ятників, традицій народів Росії, здобутків Росії в науці, мистецтві, спорті, технологіях та праці; ідейна переконаність, готовність до служіння та захисту Вітчизни, відповідальність за його долю; духовно-морального виховання: усвідомлення духовних цінностей російського народу.

Згідно з «Уставом государственного бюджетного общеобразовательного учреждения "средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь" ДНР (далі Статут) освітня установа у своїй діяльності керується Конституцією Російської Федерації та Донецької Народної Республіки, Цивільним кодексом Російської Федерації, Федеральним законом від 29.12.2012 № 273-ФЗ «Про освіту в Російській Федерації», Законом Донецької Народної Республіки від 06.10.2023 № 12-РЗ Про освіту в Донецькій Народній Республіці» (далі - Закон) та іншими федеральними законами, указами та розпорядженнями Президента Російської Федерації, постановами та розпорядженнями Уряду Російської Федерації, нормативно-правовими актами федерального органу виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері освіти, законами Донецької Народної Республіки, указами та розпорядженнями Голови Донецької Народної Республіки, постановами та іншими нормативними правовими актами Донецької Народної Республіки, Засновника, а також цим Статутом, локальними актами Освітньої установи.

Освітня діяльність в освітній установі здійснюється відповідно до основних загальноосвітніх програм відповідного рівня освіти відповідно до федеральних державних освітніх стандартів, федеральних основних освітніх програм, федеральної робочої програми виховання та федерального календарного плану виховної роботи: освітні програми початкової загальної, основної загальної та середньої загальної освіти; освітні програми початкової загальної, основної загальної та середньої загальної освіти, адаптовані для учнів з обмеженими можливостями здоров'я; освітні програми основної

загальної та середньої загальної освіти, що забезпечують поглиблене вивчення окремих навчальних предметів, предметних галузей; додаткові загальнорозвиваючі програми.

Громадянин України Ткаченко Володимир Віталійович, до початку повномасштабного вторгнення працював на посаді заступника директора з НВР опорного закладу освіти «Сартанський ліцей імені Героя України В.С. Бойко Сартанської селищної військово-цивільної адміністрації» розташованого за адресою: Донецька область, Маріупольський район, вул. Генерала Куркчі 6.37.

Наказом директора ліцею опорного закладу освіти «Сартанський ліцей імені Героя України В.С. Бойко Сартанської селищної військово-цивільної адміністрації» № 71-К від 07.05.2024 Ткаченка В.В. звільнено з посади.

Встановлено, що Ткаченко Володимир Віталійович, 17.06.1982 р.н., будучи громадянином України, не пізніше 20.09.2023 (точної дати в ході досудового розслідування не встановлено), усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодився на співпрацю з окупаційною владою російської федерації, добровільно прийняв пропозицію обійняти посаду та обійняв посаду заступника директора з навчально виховної роботи у незаконно створеному закладі освіти «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь» та впроваджує стандарти освіти держави-агресора у даному закладі освіти, що розташований за адресою: Маріупольський район, смт. Сартана вул. Генерала Куркчі 6.37.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, маючи мету, направлену на здійснення дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Ткаченко Володимир Віталійович, перебуваючи за вищевказаною адресою, не пізніше ніж з 20.09.2023 (більш точної дати в ході досудового розслідування не встановлено) та по теперішній час, обіймаючи вищезазначену посаду у так званому Государственному бюджетному общеобразовательному учреждении средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь», згідно з посадовими обов'язками заступника керівника освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора - рф, з урахуванням вимог закону № 273-ФЗ, ФГОС № 373, ФГОС № 287, ФГОС №413, Санітарних правил СП 2.4.3648-20 «Санітарно-епідеміологічні вимоги до організацій виховання та навчання, відпочинку та оздоровлення дітей та молоді», затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря російської федерації від 28.09.2020 № 28 (zareєстрована в міністерстві юстиції російської федерації 18.12.2020 за № 61573), а також Наказу Міністерства охорони здоров'я та соціального розвитку рф від 26.08.2010 № 761н «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти»» (zareєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.10.2010 за № 18638), виконує покладені на нього наступні функції: керує роботою вчителів руської мови та літератури, курсу «Основи безпеки та захисту Вітчизни», географії, біології, неурочної діяльності, а також проведенням контрольних, практичних та лабораторних робіт, учбових екскурсій.

Також відповідно до наказу № 66 від 20.09.2023 директора Государственного бюджетного общеобразовательного учреждения средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь» заступника директора по НВР Ткаченка Володимира Віталійовича призначено відповідальним за проведення заходів спрямованих на виконання наказу так званого «Министерства образования и науки Донецкой народной Республики от 22.08.2023 года № 407 «О проведении государственной итоговой

атестации по образовательным программам основного общего и среднего образования в Донецкой народной республике в 2023-2024 учебном году».

Ткаченко Володимир Віталійович, перебуваючи на посаді заступника директора з навчально виховної роботи так званого «Государственного бюджетного общеобразовательного учреждения средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь», реалізуючи впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти проводить перевірку робочих програм виховання та календарних планів виховної роботи, контроль реалізації робочих програм позакласної діяльності, реалізацію робочих програм виховання та календарних планів виховної роботи рівнів освіти, перевірку реалізації робочих програм виховання та календарних планів виховної роботи рівнів освіти, контроль реалізації плану заходів до так званого року сім'ї, організовує коригування основних освітніх програм з метою внесення в них змін відповідно до оновлених федеральних освітніх програм і федеральних державних освітніх програм, готує накази про впровадження вимог оновлених федеральних освітніх програм і федеральних державних освітніх програм, складає план графік коригування основних освітніх програм, проводить педагогічні наради, присвячені вивченню змін оновлених федеральних освітніх програм і федеральних державних освітніх програм.

Згідно так званої «Рабочей программы по основам духовно-нравственной культуры народов России» затвердженої наказом директора незаконного формування «Государственного бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 8 имени В.С. Бойко городского округа Мариуполь» від 11.08.2024 року та яку погоджено з заступником директора по НВР Ткаченко В.В.,- метою вивчення учбового курсу є- формування загальноросійської громадянської ідентичності учнів через вивчення культури (єдиного культурного простору) Росії.

Таким чином, Ткаченко В.В., обгрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто вчиненні дій спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

**Прокурор
Мариупольської окружної прокуратури
Донецької області**

Юрій ПАПАКША

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» жовтня 2025 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» жовтня 2025 року.

Прокурор Маріупольської
окружної прокуратури

Юрій ПАПАКІЦА

Сканировано с CamScanner